„Откако му беше објавена сурата ‚Кога Аллаховите помош и победа ќе дојдат‘ (Ен-Наср, 1), Веровесникот, салаллаху алејхи ве селем, не клањаше ниту еден намаз, а во него да не изговореше: ‚Субханеке раббена ве бихамдик, Аллахумме-гфир ли‘ (Славен си Ти, Господару наш, и Тебе ти припаѓа сета благодарност – Аллаху мој, прости ми).“

Мајката на верниците, Аиша, Аллах нека е задоволен со неа, раскажува: „Откако му беше објавена сурата ‚Кога Аллаховите помош и победа ќе дојдат‘ (Ен-Наср, 1), Веровесникот, салаллаху алејхи ве селем, не клањаше ниту еден намаз, а во него да не изговореше: ‚Субханеке раббена ве бихамдик, Аллахумме-гфир ли‘ (Славен си Ти, Господару наш, и Тебе ти припаѓа сета благодарност – Аллаху мој, прости ми).“ Во друг хадис, исто така од Аиша, Аллах нека е задоволен со неа, се вели: „Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, често го изговараше ова на руку‘ и на сеџда: ‚Субханеке Аллахумме раббена ве бихамдик, Аллахумме-гфир ли‘ (Славен си Ти, Аллаху, Господару наш, и Тебе ти припаѓа сета благодарност – Аллаху мој, прости ми) – толкувајќи и применувајќи го Куранот.“

[صحيح] [متفق عليه]

Мајката на верниците, Аиша – Аллах нека е задоволен со неа – раскажува дека откако му беше објавена сурата „Кога Аллаховите помош и победа ќе дојдат“ (Ен-Наср, 1) Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, го протолкува значењето на оваа објава и веднаш постапи по наредбата на Аллах во зборовите: „Ти слави Го Господарот свој благодарејќи Му и моли Го да ти прости, Тој навистина покајанието го прима." (Ен-Наср, 3) Поради тоа, тој често го изговараше следново во намазот, при руку и сеџда: „Субханеке“ – Те славам и Те величам над сè што не прилега на Твоето совршенство; „Аллахумме раббена ве бихамдик“ – О, Аллах, Господару наш, со сета благодарност Ти припаѓа пофалбата, заради совршенството на Твоето битие, Својствата и Делата; „Аллахумме-гфир ли“ – О, Аллах, прости ми ги моите гревови, избриши ги и не казнувај ме за нив.